

LLOSETA

Revista Independiente De Información Local

AÑO III - NUMERO 35 - SETIEMBRE 1986

XXVI

Homenatge

a la

Vellesa

Edició Especial

LLOSETA

Revista Independent de Informació Local

Apartado de Correos
número 6

Teléfono 514164

LLOSETA
(Mallorca)

DEPOSITO LEGAL:

P. M. 747-1983

REDACTORES Y
COLABORADORES:

Jaime Morro Ripoll, Ma
riano Medina Ripoll,
Jaime Servera Coll, Ga
briel Pieras Salom, Jo
sé Mª Escudero, Barto
lomé Bestard Bestard,
Joan Guasp, Ant^o San-
tandreu Ripoll, Joan
Parets Serra, Sebastià
Salom.

FOTOGRAFOS:

Antonio Mulet Ramón
Lorenzo Ramón Borrás

COMPOSICION TEXTOS:

Antonia Massanet Fer-
nandez

MONTAJE:

Francesc Villalonga
Beltrán, Llorenç Ra-
món Borrás y Pau Rey-
nés Villalonga.

DIRECTOR:

Pablo Reynés Villalon-
ga.

PRECIO EJEMPLAR: 75 R.

SUSCRIPCION ANUAL:
900 ptas.

IMPRIME:

Apóstol y Civilizador
PETRA (Mallorca).

Publicación miembro
de:

ASSOCIACIO PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Salutació

Un altre any, la població de Lloseta vol retre un sentit i carinyós homenatge a aquestes persones, entrenyables persones, que han passades moltes primaveres i han sofert molts d'hiverns. I més que un homenatge, creim vol ser un testimoni d'amor a la seva entrega diària i anyal a la nostra cultura, al nostre treball i a tot el que suposa la seva, sempre agradable presència. Simplement perquè el seu treball el recullim nosaltres, habitants actuals de la vila de Lloseta.

En que caiguem dins els típics tòpics, volem dir que el seu treball és la millor riquesa nostrada; que les seves dedicacions són les novelles realitats de nostra contrada; que els seus esforços, són, ara i avui, el nostre sentir-nos bé; que els seus sufriments, són les actuals alegries i que el seu testimoni d'antany, és, avui, un arbre ple i mesell de fruita a punt de collir, madura i plena de saba jove i novella. Nosaltres en som els rebrots verds d'aquestes soques dures i amb talls sagnants i profunts i plens de nafres, convertides avui amb pell rosada, suau i jove.

Lloseta els ha retut ja vint-i-cinc homenatges alegres. Enguany, traspassades les "Bodes d'argent" de tals homenatges, tornam començar aquesta tasca de dir als vells de nostre poble que estam contents d'ells, que sense ells nosaltres no seriem nosaltres, ni Lloseta, Lloseta, ni Mallorca, Mallorca. Ells són pedres mestres on s'aguanten les crisis actuals, els problemes diaris i les incomprendions d'un Món difícil i complicat. Ells, els homenetjats, aguanten el panó familiar i del poble. Ells, els dits vells, aguanten, amb la seva soca ben arrelada i rauda, el nostre tarannà, la nostra manera de ser i suavitzen aquestes crisis, amoixonen les nostres desgràcies i calmen els esperits cansats i níviosos dels temps que ens ha tocat viure. Gràcies a ells l'equilibri és quasi perfecte; sense ells, tal volta el Món ja no seria el mateix Món i les bombes, la pol·lució i la desintegració, serien més ràpids i més agresius. Com deia un famós sociòleg: "La vejez es el mejor pararrayos actual. Con la vejez, el joven puede caminar tranquilo. Sin la vejez, la juventud pierde el ritmo, la calma y la seguridad". Creim que, de veritat, aquí hi ha una gran raó de viure. Però viure amb la seguretat de que els, de vegades mal dit vells, ens ajudaran a no perdre el timó de nostres vides, economies i cultures nostrades. Puix ells, els nostres vellets, han servat amorosidament allò, tot allò que ens identifica com a poble que som, com a Llosetins que som. Els vellets ens han conservat la nostra manera de ser, les nostres tradicions, tot el que suposa dir-nos i sentir-nos poble viu i esponerós.

La revista LLOSETA s'honora de donar aquest testimoni als vellets de l'aimada vila nostrada, qui amb el suport de l'Ajuntament i La Caixa de Balears "Sa Nostra", tendran contents i alegres a totes aquestes persones que són, cada una d'elles, vertaders símbols de pau i de germanor. I demanaríem a nostra Mare-de-Déu de Lloseta que l'any que ve no hi falti ningú i hi siem tots. També volem pegar aquell crit tan mallorquí de MOLTS D'ANYS i que s'escampi per tot el Món; demostrant que a Lloseta encare estimam als vellets, pares nostres i padrins. Idò, altra volta, MOLTS D'ANYS I ENHORABONA!

XXVI Homenaje a la Vejez

8 setiembre 1986 Programa de actos

A LAS 6 DE LA TARDE:

- *** Pasacalles por la Banda Municipal de Lloseta de Cornetas y Tambores.

IIIIII

A LAS 6,30 DE LA TARDE:

- *** Concentración de Ancianos y madrinas acompañantes en la Plaza de España.
- *** Actuación de la Rondalla "Estel del Cocó"
- *** Proclamación del XXVI Homenaje a la Vejez.
- *** Acto de Acción de Gracias.
- *** Actuación de la Agrupación "Estel del Cocó".
- *** Breves Parlamentos.
- *** Entrega de obsequios.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

Este XXVI Homenaje a la Vejez, ha sido organizado y patrocinado por el Magnífico Ayuntamiento de Lloseta y la Caja de Baleares "Sa Nostra", con la colaboración de la Parroquia de Lloseta y la Agrupación local "Estel del Cocó".

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

NOTA.- Los ancianos homenajeados que, por circunstancias de impedimentos físicos, no hayan podido asistir a los ACTOS, serán visitados en su domicilio, haciéndoles entrega de los obsequios.

Relación de los Homenajeados

Francisca Coll Vives	95 años	Catalina Mateu Vicens	83
Maria Vich Guasp	94	Paula Pou Catalá	83
Francisca Gelabert Parets	93	Guillermo Ramón Vich	83
Antonia Payeras Ramis	91	Francisca Bestard Riera	83
Catalina Ramón Pou	90	Maria Ferragut Fiol	83
Antonia Reus Ramón	90	Antonia Ferragut Ramón	83
Antonia Ramón Amengual	90	Pedro Villalonga Cañellas	83
Catalina Pou Catalá	90	Bernardo Real Mut	83
Francisca Villalonga Pons	90	Antonia Riera Abrines	83
Magdalena Amer Martorell	90	Juan Colom Mayol	83
Juana Ana Beltrán Suau	89	Francisco Pons Salom	83
Felio Llabrés Perelló	89	Catalina Bonafé Ferrer	83
Juan Comas Fiol	89	Catalina Torrens Rigo	83
Bartolomé Abrines Ramón	89	Pedrona Morro Rosselló	82
Manuel Muñoz Aranda	88	Antonia Jimenez Romera	82
Francisca Ramón Ramón	88	José Munar Bestard	82
Maria Ramón Comas	87	Rosa Morell Salvá	82
Catalina Jaume Cañellas	87	Antonia Amengual Amengual	82
Guillermo Crespi Crespi	87	Juan Moyá Carbonell	82
Guillermo Coll Mut	87	Catalina Monserrat Juan	82
Catalina Coll Pou	87	Lorenzo Ramis Ripoll	82
Bárbara Villalonga Catalá	86	Juan Bautista Borrás Coll	82
Juan Estrany Morro	86	Juana Ana Bestard Abrines	82
Bárbara Pons Ripoll	85	Juana Ana Jaume Llabrés	82
Micaela Pons Coll	85	Margarita Capó Perelló	82
Francisca Crespi Crespi	85	Jaime Ramón Catalá	82
Lorenzo Catalá Fiol	85	Gabriel Coll Pou	82
Francisca Pol Mateu	85	Sor Catalina Servera Llabrés	82
Catalina Ferragut Pons	85	Bartolomé Bibiloni Cañellas	82
Francisca Reynés Ramón	85	Antonia Pons Seguí	82
Margarita Fiol Mut	85	Isabel Ruiz Chamizo	82
Jaime Coll Llabrés	85	Carmen Perelló Ibañez	81
Antonio Ramis Ripoll	85	Teresa Muñoz Aranda	81
Margarita Borrás Coll	84	Margarita Ramón Villalonga	81
Magdalena Ramón Comas	84	Francisca Catalá Fiol	81
Francisca Amengual Ferrer	84	Magdalena Bestard Ferragut	81
Miguel Abrines Ramón	84	Margarita Ferragut Guardiola	81
Catalina Truyols Martí	84	Maria Ramón Moyá	81
Rosario Vazquez Esquivia	84	Francisco Ramón Fiol	81
Catalina Florit Pou	84	Maciana Torrens Rigo	81
Margarita Bestard Bestard	84	Francisca Pou Catalá	81
Francisca Bestard Abrines	84	Catalina Niell Bonafé	81
Antonio Coll Pons	84	Miguel Coll Mut	81
Miguel Reynés Vicens	84	Eugenia Real Bibiloni	81
Bernardo Pons Rotger	84	Miguel Truyol Martí	81
Pedro Coll Bennasar	84	Antonia Nicolau Bonafé	81
Rosa Ramón Catalá	84	Margarita Amengual Rotger	81
Maria Real Mut	84	Maria Pons Salom	81
Francisca Amengual Amengual	84	Francisco Ripoll Martorell	81

Els nous homenatjats, un per un (notes biogràfiques)

ANTONIA PONS SEGUI

Lluís i Antònia, nomien els seus pares. Germana de set. Va néixer a Biniamar el 29 de novembre de 1904.

De fet l'any passat ja havia de prendre part al XXV Homenatge a la Vellesa, però el fet de no adonar-sen conta va fer que passàs per alt ja que feia poc temps que vivia a Lloseta, vivint abans a Biniamar amb una germana i que quan es va morir aqueixa ha passat a viure amb s'única que li queda viva a Lloseta.

Madó Antònia, fa uns 56 anys que es cega, fet que es va produir degut a una malaltia. A pesar d'aquest defecte físic és admirable la seva enteresa i resignació.

Vivint a Biniamar ja va participar a la festa d'homenatge als vells que duen a terme al veïnat poble.

CARMEN PERELLO IBÁÑEZ

Llubinera de neixament, fet ocorrit el dia de Cap d'Any de 1905, filla de Joan i Esperança.

El seu malnom és de "Ca'n Boter". Té 8 germans.

Madò Carme, com es coneguda a dins Lloseta, ja fa molts d'anys que es considera com a llosetina. Actualment es viuda i té quatre fills.

Recorda que aprengué a llegir i escriure a "Ses Monges Franciscanes de Llubí" i que feia feina a caseva envassant tàperes, com pertoca a una bona llubinera.

Mos diu aquest glosat:
"Jo festejava a les fosques sense llum i foc colgat, s'estimat a n'es costat i per testimoni ses mosques."

MARGALIDA RAMON VILLALONGA

Dia 7 de març de 1905 Lloseta va veure néixer Na Margalida Ramon Villalonga. A ca seva eren quatre germanes i dos germans. Va anar a "Ca Ses Monges" per aprendre les quatre lletres i escriure un poc.

La seva professió va ésser sempre de modista i està casada amb En Gabriel Florit Ripoll que té 79 anys. Tenen tres filles i un fill. Ens conta coses de temps passats, principalment d'aquells

temps tan difícils: "Quan la guerra del 36, varen cridar al meu home a files i ja teníem les tres nines. Jo estava desesperada. Me'n vaig anar a xerrar amb l'amo N'Antoni Ordinas a demanar-li que intersedigués perquè el meu home tornàs a casa. Li vaig dir: "No ho facis per mi, féu per Déu" "Demà estarà a ca teva", em contestà. I així va ser, el dia següent tots estàvem junts."

FRANCISCA CATALÁ FIOL

Al seu pare li deien de "Cas Cabassó" i la seva mare de "Ca Na Lava" i ella es quedà amb el malnom de sa mare, així és Na Francisca Catalá Fiol que nasqué a Lloseta el 13 d'abril de 1905. A ca seva eren sis germans, cinc nines i un nin. Ella era la nina que feia cinc.

Va aprendre les primeres lletres però de ben joveneta es posà a fer feina: collir oliva i altres fruits, per les possessions i també a fer tela per bosses de plata a Ca Na Salada. Era 1919 i tenia 14 anys. La seva germana major Catalina, j'havia casat

amb un solleric i estava a França, a Orange, a on tenien un negoci de fruita. Ella sen va anar a ajudar-li. Ens conta que alló era un altre mon. Aviat va tenir una bicicleta i als 18 anys ja manava cotxe. Quan en va tenir 21 tornà a Lloseta i va conèixer al que seria el seu marit, en Josep Morro Rosselló, "En Pep Casetes". Va estar tres anys per aquí i al dos de casats, amb un infant al braços, varen partir cap a França, a Le Creusot, a on posaren un negoci de fruites i llegums que dugueren fins a l'any 1968. Amb el seu marit, que va morir a 1980, varen tenir quatre fills, dos nins i dues nines, tots residents a França i que algun d'ells segueix el negoci.

Avui viu entre Lloseta i França i està molt satisfeta de poder assistir a "l'homenatge a la vellesa" al poble que va veure néixer.

MAGDALENA BESTARD FERRAGUT

Madò Magdalena "des Cine" va néixer un 28 d'abril de 1905. Va ésser la primera, i única nina, de quatre germans. El carrer de Sant Llorenç, davant l'Ajuntament, la va veure néixer i va anar a costura a "Ca Ses Monges" que estaven al mateix carrer. Primer va anar amb Sor Mecària i després amb Sor Maria Cristina fins que tengué 12 ó 13 anys.

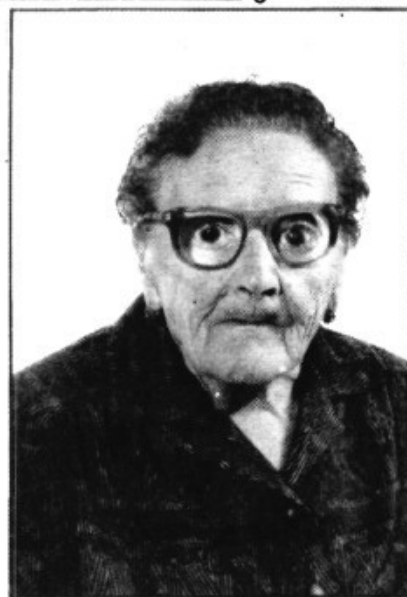
Com que el seus pares tenien varies finquetes ella anava amb altres dones llogades a cuidar-les. Recorda molt bé com el seus pares a 1922, varen posar el primer Cinema que va tenir Lloseta: el Victòria, al mateix edifici que vivien. La gent acudia massivament a veure el nou fenomen, més el diumenges que el dissabtes perquè aquest dia la gent feia feina fins tard. També feien funcions de varietés i de comèdies en dies assenyalats que, quasi sempre amplien el local.

A 1930 es va casar amb N'Antoni Coll Pons que també assisteix a l'Homenatge a la Vellesa. Com que el seu marit era camper varen passar a "S'Hort de Ca'n Sec" a on estaren molts d'anys fins que compraren finques per ells mateixos. Tenen un fill que els ha dat dos nets, un nin i una nina.

MARGALIDA FERRAGUT GUARDIOLA

Li diuen de "Ca Na Lita" i va néixer al carrer Nou el 6 de maig de 1905. El seus pares eren en Josep i Na Maria i domés tengueren una germana que nomia Magdalena.

A "ratos" va anar a escola amb la Mestra donya Aurora Arnica i als dotze anys va començar a treballar de sabatera a "Ca'n Curt" fins als desset per passar a "Can Pepe" fins el seu casament

amb en Guillem Coll Morro del que enviudà fa un parell d'anys. Varen tenir tres fills: Guillem, Josep i Miquel.

Recorda molt bé que quan es va casar, ella i el seu marit feien sabates de nin a ca seva i els dissabtes les entregaven a Palma. Al seu home, juntament amb el seus fills va crear una important fàbrica de sabates a Lloseta que encara avui funciona: "Calzados Coll S.A.".

MARIA RAMON MOYA

Madò Maria "Pelaia" viu al carrer "des Sol" i és molt coneguda a Lloseta. Fa un parell d'anys és viuda den Poncet Ramis Fiol, que va fer de sabater, va ser regidor i Escolà Major de l'església de Lloseta.

Va néixer el 7 de juny de 1905; va anar a costura a "Ca Ses Monges" i de molt joveneta va veure morir el seus pares passant a viure amb un tios seus. No té cap germà i es va casar als 18 anys. Ha tengut quatre fills i ara ja te nets i renets.

Ens conta que una de les més grosses alegries que ha tengut va ser quan va tenir la ditxa de celebrar les Bodes d'Or matrimonials.

FRANCESC RAMON FIOL

Parlar "d'En Xesc Sal" és bò de fer. Qui no el coneix? I no tan sols a Lloseta, sino que per tot arreu de la nostra Illa. Per nosaltres, els llosetins, en "Xesc" és un home simpàtic, alegre (llevat dels moments que perd el seu equip de futbol), ballugadis i sincer.

Va néixer a Lloseta el 22 de juny de l'any 1905. Ell sempre mos havia dit que va néixer el temps dels albercocs. Es fadrí.

Va fer feina molts d'anys a les mines de carbó. I quan hi havia el tren de mercancies cuidava de carregar els vagons de carbó. Hi ho feia d'una manera tan alegre que l'esforç físic pareixia falaguer. I fins i tot la gent que viatjava amb el tren, s'entretenia escoltant la seva canterella, fent famós allò de: "Aquí Radio Molleto" (per alló

del lloc que era anomenat "es mollet des tren"). I també als seus ànims al seu equip, ja sia: "¡Ala blaquitos!, ó ¡Altureta!".

També, encara avui, se'l pot veure pels carrers del nostre poble, fent cas a tothom i explicant el resultat del seu equip de futbol, sobre tot si ha guanyat i en cas contrari en parla poc; i si lempipen un poc sol dir: "En acabar hem parlarem".

En "Xesc" està molt content de prende part per primera vegada en aquest XXVI Homenatge a la Vellea.

"Ala Currito!".

MACIANA TORRENS RIGO

Madò Maciana de "Ca'n Búger" fa ben pocs dies que ha complit els 81 anys, ja que nesqué a Binissalem el dia 27 d'agost de l'any 1905.

Casada amb N'Antoni Reynés Vicens de "Ca'n Xalet", no tingueren fills, i va quedar viuda fa uns quants anys.

Els seus pares nomien Mateu i Maciana. El treball que féu al transcurs de la seva vida, era dedicat a les seves pròpies finques. Aprengué a llegir i escriure a Lloseta amb la Mestra Donya Aurora.

Els seus més grats records provenen de la seva joventut, ja que tenia un caracter desenfedat i alegre.

A la temporada d'estiu s'insta-

lava a "es figuerat" que reunia un bon grup de joves i al.lotes per collir figues i qualque any s'organitzava "el ball de figuerat". Ella no era balladora, però sortia a ballar encara que només fossin dues voltes per complau-re els figuerelers, ja que les finques a on s'hi treballava eran de son pare.

FRANCISCA POU CATALA

Va viure al camp fins a l'edat de sis anys, per aixó no és estrany que nasqués el 22 de setembre de 1905, a S'Hort de Ca'n Poteco a Lloseta. Els seus pares eren en Llorenç i Na Francisca.

Madò Francisca "Cabassona" és germana de cinc i està casada amb N'Antoni Jaume Nicolau. Té dues filles.

Ens conta que va anar poc escola i ho va fer amb la Mestra Donya Aurora. Al set anys començà a fer feina a la fàbrica de sabates de Ca'n Curt d'Alt. Després de tres anys passà a treballar a la fàbrica d'Inca de Ca'n Piquero a on va fer feina per espai de 24 anys. Abans de jubilar-se tornà a Lloseta a Ca'n Curt d'Abaix. D'aquests temps de sabatera recorda com cada setmana se li descontava 5 cèntims per pagar unes estidores que tenia per fer feina i que tenien un preu de 7 pessetes.

CATALINA NIELL BONAFE

Madò Catalina de "Cas Vaquer", va néixer a Biniamar el dia 26 de setembre de l'any 1905, filla de N'Antoni i Na Catalina. Té cinc germans.

Es va casar amb l'amon Miquel Ramón tenint dos fills: Francisca i Joan; els que viuen i li han donat un bon grapat de nets. Va quedar viuda fa un parell d'anys.

Va aprendre d'escriure i llegir a "Ca Ses Monges" Franciscanes de Biniamar; de petita va fer feina al camp, per després aprendre l'ofici de "pantalonera" a caseva mateix.

Uns del seus millors fets que recorda amb més alegria és l'haver pogut festejar les Bodes d'Or matrimonials.

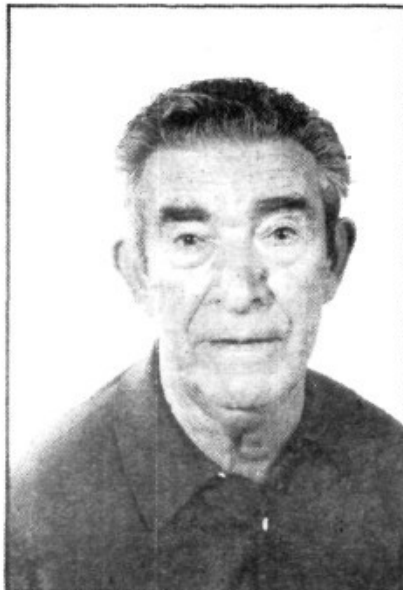
Madò Catalina enguany va per primera vegada a la festa dels "vells" i Déu faci que hi pugui aïar molts d'anys.

Mos dedica aquesta glosa:
 "Ja ho va dir el Pare Fiol,
 que es predicar és de bades,
 si en el cel no hi voleu lla-
 dres,
 Bon Jesús sereu tot-sol."

MIQUEL COLL MUT

Mos conta l'amon Miquel "Colo-
 meta", que quan tenia 11 anys
 i havia de començar a collir oli-
 ves, son pare el sen va manar
 a Inca per comprar-li unes saba-

tes de "Ca'n Nas". El sen demà
 matí se posaren en camí de cap
 a "Solleric", es possà a ploure
 i les sabates se començaren a
 desfer perquè el pis no era de
 sola sino de cartó, fins que que-
 dà amb "so corte" de la sabata
 fermada al peu, i així tota la
 setmana fins que va tornar a ca-
 seva.

L'amon Miquel es germà de qua-
 tre. Fill de Miquel i Margalida,
 va néixer dia 15 d'octubre de
 l'any 1905.

Va aprendre a llegir i escriu-
 re començant als sis anys a "Ca
 Ses Monges Franciscanes de Lloseta",
 després amb el Mestre Pere
 Antoni Rosselló, i als deu anys
 a l'Escola Pública.

Casat amb Antònia Coll, que
 té avui 75 anys, tengueren tres
 fills: Miquel, Margalida i Gui-
 llem.

El seu millor record sucseït
 fa manco temps, és l'haver pogut
 festejar amb tota la família les
 Bodes d'Or matrimonials.

La seva glosa, diu així:
 "En Pere Joan, mumare,
 una musica em va fer,
 la vaig escoltar tan bé,
 que sé ses cançons encara."

ANTONIA NICOLAU BONAFE

Uns dies abans de les festes
 de Nadal, el dia 21 de decembre
 de l'any 1905, nesqué a Biniamar
 la filla de Joan i Esperança,
 Madò Antònia de "Ca'n Gall".

Germana de 9, es casà amb en
 Pere Coll, que actualment té 84
 anys i també participa en aques-
 tes festes d'homenatge a la ve-
 llesa.

Tengueren dos fills: Pere i
 Francisca.

El seu ofici és de "sastressa"
 i aprengué a llegir i escriure
 a "Ses Monges Franciscanes" de
 Biniamar.

Unes desgraciades i recens cir-
 cunstàncies familiars impedeixen
 el que, per enguany, l'alegria
 d'haver arribat als 81 anys no
 es pugui celebrar tal com toca.

**MARGALIDA AMENGUAL
 ROTGER**

El carrer "des Sol" va veure
 néixer a madò Margalida "Tacone-
 neixen a madò Margalida "Tacone-

ra" el 24 de febrer de 1905.

Ens conta que la seva mare va quedar viuda quan ella tan sols tenia uns mesos i les seves germanes majors estaven malaltes; una morí als 25 anys i l'altra als 30. Quan tenia un any tota la família passà a viure a Biniamar i per això es sent també Biniamera.

Recorda que sempre ha hagut de fer molta feina des de molt petita: de campera, de brodadora, bosses de plata, etc. Domés va anar a escola fins al 10 anys a "Ca Ses Monges". Està casada amb En Guillem Coll Amengual i ha tengut quatre fills.

Al transcurs de la seva vida té dues fites ó records agradables: quan la seva mare li comprà una tumbaga d'or i de casada quan varen comprar la seva casa.

MARIA PONS SALOM

Madò Maria "Patos" és molt popular al poble. Va néixer al dissabte de Nadal de 1905 a Lloseta. A ca seva eren tres germanes i un germà. Avui és viuda de N Sebastià Gelabert amb el qui va tenir sis fills, dos de morts i quatre que viuen: Joan, Pere, Catalina i Magdalena.

De molt petita va aprendre quatre lletres, poques, a "Ca Ses Monges", després va començar a

fer feina pel camp, cosa que ha fet tota la vida.

Ella diu que "es camp es sa meva alegria". Va fer feina per totes les possessions de Lloseta i d'arrop de Lloseta: "S'Estorell", "Casa d'Amunt", "Son Ordines", "Ca'n Xalet", etc. Conta que ho passava molt bé però a vegades s'enfadava amb els al. lots que anavan a cullir ja que ella feia de majorala. Recorda que el dinar de quan cuien oliva era el "pa brut" que consistia en posar olives pensides enfilades a un bastó; les torràvem i escampàvem damunt el pa i amb un poc de sal, ¡i, qué ho eren de bones!

FRANCESC RIPOLL MARTORELL

Va néixer dia 27 de desembre de 1905 a la barriada antiga de "Es Morull" lloc a on viu actualment. Casat amb Na Francisca Mora Santandreu, que té 77 anys. Han tengut tres fills: Maria, Gabriel i Francisca.

Els seus pares foren Gabriel i Francisca. El fet de que tingués sis germans i les necessitats d'aquell temps feren que al vuit anys, començàs a fer feina en treballs agrícols, essent el pri-

mer lloc "S'Estorell" a on cobrava 35 cèntims la jornada, passant llevors a fer feina a "Sollerí" a on hi romenia amb un sou de 60 cèntims.

Als 12 anys començà l'ofici de sabater a "Ca'n Cap-Viu" que hi va treballar fins a la jubilació. Se considera un home que ha fet molta de feina, ja que només s'aturava per dinar i que ho feia de dret lo que li representava un descans, ja que tot lo dia feia la feina d'assegut com "entechador".

En els sis anys va aprendre les primeres lletres amb el Mestre Tomás Moro, seguint més endavant als 16 anys amb el Mestre Vicenç "Muxic" els vespres.

S'en recorda de que el primer viatge que féu a Palma, va ser l'any 1910, amb la diligència de Ca'n Patos. Com també recorda el seu primer viatge amb tren, i que llevors es feia amb sos vagons descoberts tenint que aguantar el sol i les plujes mitjansant un paraigua.

NOTA

El presente número ha sido posible gracias a todo el equipo de

LLOSETA
Revista Independiente De Información Local

y también a:

- *Maria Bestard Comas
- *Maria Rosa Perez
- *Maria Pons Ferragut
- *Antonia Llabrés Bestard

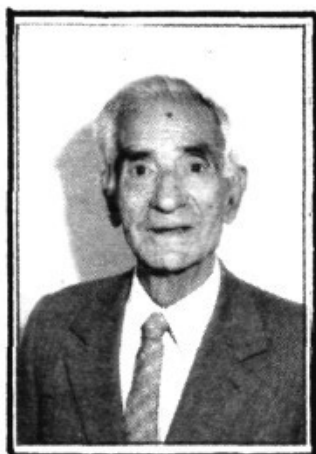
Fotógrafos:

- *Lorenzo Ramón Borrás
- *Antonio Mulet Ramón

TIRADA:

1700 ejemplares

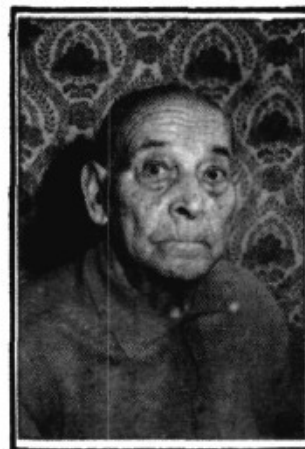
D'un homenatge a l'altre, ens han deixat

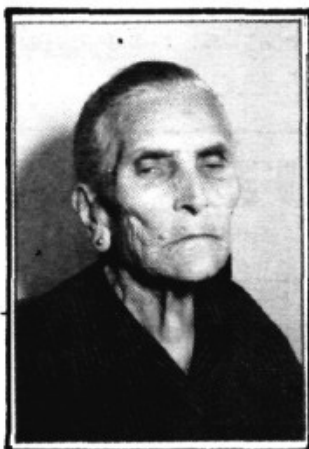
Juan Ferragut Ramon
(19-1-86)

Ana Mª Morro Ramón
(21-1-86)

Guillermo Coll Coll
(9-3-86)

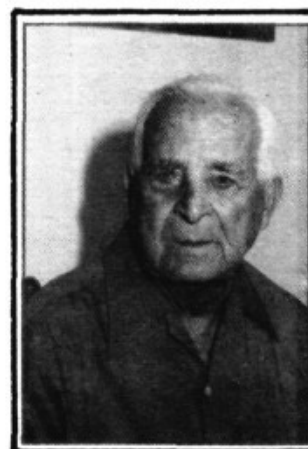
Maria Ramón Amengual
(14-3-86)

Juana Ana Pons Salom
(13-4-86)

Gabriel Ramón Ferragut
(8-5-86)

Bartolomé Ramón Bestard
(15-5-86)

Maria Beltrán Arbona
(23-5-86)

Gabriel Ramón Pou
(15-7-86)

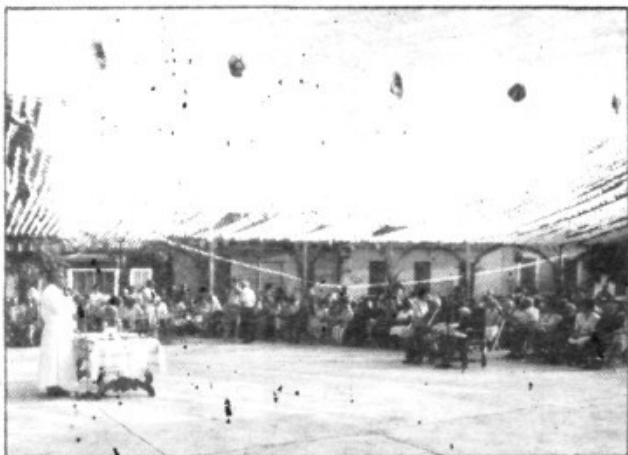

Emilia Rodríguez Muñoz
(28-7-86)

Maria Comas Fiol
(3-8-86)

L'Homenatge de l'any passat

**La
presente
edición
ha
sido
patrocinada
por**

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

26 años presente en los Homenajes a la Vejez